

opusdei.org

Prelāta vēstījums (2019. gada 12. jūlijā)

Monsinjors Okariss pastorālā ceļojuma laikā pa ASV un Kanādu atgādina par Svēto sadraudzības spēku un to, kā mēs varam palīdzēt viens otram un atbalstīt viens otru, lai kur arī mēs atrastos.

12.07.2019

Mani dārgie bērni!

Lai Jēzus pasargā manas meitas un manus dēlus!

Šajās dienās, kopš es atstāju Romu, es īpaši pateicos Kungam par brīnišķīgo Svēto sadraudzību. Ar ticības radīto pārlicību mēs jūtamies viens otram vēl tuvāk nekā tad, ja mēs būtu fiziski tuvu.

Nokļūstot kādā vietā, šķiet it kā tie, kas tur atrodamies, vienmēr būtu bijuši kopā. Un tas pats notiek, atstājot šo vietu: atvadīšanās laikā vienkārši rodas cits veids, kā palikt kopā. Mēs vienmēr esam mājās un vienmēr varam darīt Dieva Darbu un kalpot Baznīcai, lai kur arī mēs atrastos.

Arī grūtos laikos mēs smeļamies spēkus tajā realitātē, kas mūs cieši vieno un kas izriet no mūsu personīgās vienotības ar Jēzu Kristu.

Es atceros dažus vārdus, ko svētais Hosemarija uzrakstīja Hondurasas konsulātā tad, kad viņš burtiski nevarēja nekur iziet: “Es vienmēr esmu simt jūdžu attālumā no fiziskās

vietas, kur atrodos” (30.06.1937).

Viņš tā varēja teikt, jo viņš jutās ļoti cieši tuvu klāt saviem garīgajiem bērniem, kuri bija tālu.

Es zinu, ka varu rēķināties ar jūsu lūgšanas un prieka atbalstu šī ceļojuma laikā pa ASV un Kanādu. Es arī pavadu jūs visus: it īpaši mēs katru dienu tiekamies Svētajā Misē.

Ar manu vissirsnīgāko svētību,

Jūsu Tēvs

Ņujorkā, 2019. gada 12. jūlijā